

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Magdaleny Chodyna

po rozpoznaniu w dniach 10.05.2016 r., 5.07.2016 r., 19.10.2016 r., 8.12.2016 r., 28.03.2016 r. sprawy karnej

M. W. s. B. i K. z d. P., ur. (...) w S., zam. (...)-(...) G. ul. (...), obywatelstwa polskiego, o wykształceniu gimnazjalnym, bez zawodu, PESEL: (...), karanego sądownie;

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 22 do 25 lipca 2015 roku w G. przy ul. (...), przebywając w mieszkaniu numer (...), działając w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia trzech pierścionków wykonanych ze złota o łącznej wartości 500 zł na szkodę B. R.,

tj. czym z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

II. w dniu 22 lipca 2015 roku w G. w lombardzie przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pracownika lombardu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 165 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika lombardu co do pochodzenia zastawionego pierścionka wykonanego ze złota o wadze 2,43 g, który nie stanowił jego własności, gdyż pochodził z kradzieży, czym działał na szkodę (...) Spółka Cywilna we W.,

tj. czym z art. 286 § 1 kk

III. w dniu 25 lipca 2015 roku w G. w lombardzie przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pracownika lombardu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 180 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika lombardu co do pochodzenia zastawionych dwóch pierścionków wykonanych ze złota o wadze 1,00 g i 1,59 g, które nie stanowiły jego własności, gdyż pochodziły z kradzieży, czym działał na szkodę (...) Spółka Cywilna we W.,

tj. czym z art. 286 § 1 kk

IV. w dniu 27 lipca 2015 roku w godzinach 11:00 – 18:00 w G. przy ul. (...), przebywając w mieszkaniu numer (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telewizora marki P. (...) cali (...) wraz z pilotem o wartości 800 zł na szkodę B. R.,

tj. czym z art. 278 § 1 kk

V. w dniu 27 lipca 2015 roku w G. w lombardzie przy ul. (...), działając

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pracownika lombardu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 370 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika lombardu co do pochodzenia zastawionego telewizora marki P. (...) cali (...) wraz z pilotem, który nie stanowił jego własności, gdyż pochodził z kradzieży, czym działał

na szkodę (...) Spółka Cywilna we W.,

tj. czym z art. 286 § 1 kk

o r z e k ł :

1. Oskarżonego **M. W.** uznaje za winnego czynów zarzucanych mu w punktach I. i IV. aktu oskarżenia, to jest występków z art. 278§1 kk w zw. z art.

12 kk i art. 278§1 kk z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk i za to na mocy art. 278§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę

6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Oskarżonego **M. W.** uznaje za winnego czynów zarzucanych mu w punktach II., III. i V. aktu oskarżenia, to jest występków z art. 286§1 kk z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91§1 kk i za to na mocy art. 286§1 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

3. Na mocy art. 85 kk i art. 86§1 kk łączy kary pozbawienia wolności wymierzone

w punktach 1. i 2. wyroku i w ich miejsce wymierza oskarżonemu karę łączną

1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Na mocy art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej kary okres zatrzymania od 27.07.2016 r. godz. 19:05 do 28.07.2015 r. godz. 12:05 przyjmując, że jest on równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

5. Na mocy art. 46§1 kk zasądza od oskarżonego M. W. na rzecz pokrzywdzonego (...) Spółka Cywilna we W. kwotę 715 zł. (siedemset piętnaście złotych) tytułem naprawienia szkody wraz z ustawowymi odsetkami od uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

6. Zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. K. kwotę 840 zł. (osiemset czterdzieści złotych) +VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

7. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, a powstałymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 1042/15

UZASADNIENIE

Oskarżony M. W. był w przeszłości karany sędownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 11 sierpnia 2014 r., sygn. akt (...) został skazany za czyn z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., zaś wyrokiem z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt (...) skazany został za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

dowód : karta karna k. 10 w zbiorze E, wyroki SR w G. k. 12 i 13 w zbiorze E

Od początku lipca 2015 r. M. S. wynajmowała od B. R. mieszkanie przy ul. (...) w G.. Mieszkanie to składa się z jednego pokoju, wnęki kuchennej oraz łazienki. Było umeblowane, w pełni wyposażone, m. in. w lodówkę, mikrofalówkę, telewizor marki P. itp., stanowiące własność B. R.. W mieszkaniu znajdowały się również rzeczy osobiste B. R., w tym biżuteria w postaci złotych pierścionków. Do mieszkania tego M. S. wprowadziła się wraz z córką K. S. (1). W połowie lipca M. S. wyprowadziła się z tego mieszkania, natomiast wspólnie z K. S. (1) zamieszkał jej chłopak - oskarżony M. W.. W dniu 22 lipca 2015 r. oskarżony przebywając w mieszkaniu, w stojącej na komodzie za szybą szkatułce wysadzanej muszelkami znalazł biżuterię, tj. trzy pierścionki wykonane ze złota o wadze: 2,43 g, 1,00 g i 1,59g,

będące własnością B. R.. Ze szkatułki tej zabrał jeden złoty pierścionek o wadze 2,43 g i udał się z nim do lombardu należącego do (...) Spółki Cywilnej we W., mającego siedzibę przy ul. (...) w G.. Tam z pracownikiem lombardu S. L., przedkładając swój dowód osobisty, zawarł tzw. umowę pożyczki lombardowej i w zamian za zastawiony pierścionek otrzymał kwotę 165 zł. W dniu 25 lipca 2015 r. oskarżony z ww. szkatułki zabrał kolejne dwa złote pierścionki o wadze 1,00 g i 1,59 g, które również zaniósł do powyżej wspomnianego lombardu. Tym razem pracownik lombardu Ł. G. (1) zawarł z oskarżonym, który okazał swój dowód osobisty, umowę pożyczki lombardowej, na wskutek której oskarżony za zastawione pierścionki otrzymał kwotę 180 zł. Przy zawieraniu umowy pożyczki lombardowej oskarżony złożył oświadczenie, że biżuteria stanowi jego własność, co nie odpowiadało prawdzie.

W dniu 27 lipca 2015 r. w godzinach przedpołudniowych, oskarżony wraz ze swoją dziewczyną K. S. (1) przebywali w mieszkaniu przy ul. (...). Między nimi doszło do kłótni, wobec czego K. S. (1) opuściła mieszkanie i pojechała do swojej matki, zostawiając oskarżonemu klucz od mieszkania. Oskarżony, który został sam w mieszkaniu, postanowił zabrać znajdujący się w nim, a nie będący jego własnością, telewizor marki P.. Następnie zamówił taksówkę, zapakował do niej powyższy telewizor wraz z pilotem i kazał taksówkarzowi jechać na ul. (...). W trakcie jazdy zadzwoniła do oskarżonego K. S. (1), która zażądała od niego kluczy od mieszkania. Przy ul. (...), obok marketu K. oskarżony przekazał jej klucze. Następnie dalej pojechał lombardu przy ul. (...). Tam pracownik lombardu należącego do (...) Spółki Cywilnej we W. P. Z. zawarł z oskarżonym umowę pożyczki lombardowej, na wskutek której oskarżony za zastawiony telewizor marki P. otrzymał kwotę 370 zł. Oskarżony złożył wówczas oświadczenie w tej umowie, że telewizor stanowi jego własność.

W tym czasie K. S. (1) wraz z matką i bratem K. S. (2) pojechali do mieszkania przy ul. (...). Po wejściu do mieszkania spostrzegli brak telewizora marki P.. Właścicielka mieszkania B. R., która została zawiadomiona o kradzieży w jej mieszkaniu przez Komendę Miejską Policji w G., po przybyciu do mieszkania, stwierdziła również brak w nim biżuterii w postaci trzech złotych pierścionków, które znajdowały się w małej szkatułce.

dowody: częściowe wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 79v akt, 6-7,15-16 i 17-20 w zbiorze E, zeznania świadków: B. R. k. 79v, 4-5 w zbiorze C, S. L. k. 82v akt, 17v w zbiorze C, P. Z. k. 82v akt, 11-12 i 14-15 w zbiorze C, P. G. (1) k. 86v akt, 30 w zbiorze C, Ł. G. (1) k., 86v akt, 26v w zbiorze C, M. S. k. 1v w zbiorze C, K. S. (1) k.20v w zbiorze C, K. S. (2) k. 23v w zbiorze C, C. B. k. 8v w zbiorze C; protokół zatrzymania oskarżonego k. 1 w zbiorze E, protokół zatrzymania rzeczy w postaci telewizora P. k. 1-2 w zbiorze H, umowy pożyczki lombardowej k. 8, 12 i 13 w zbiorze H, protokół przeszukania lombardu przy ul. (...) w G. k. 9-10 w zbiorze H, protokół oględzin trzech pierścionków z dokumentacją fotograficzną k. 19-23 w zbiorze H

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że z mieszkania przy ul. (...) w G. ukradł trzy złote pierścionki oraz telewizor, które następnie zastawił w lombardach przy ul. (...) w G.. Oskarżony wyraził skruchę oraz wniósł o dobrowolne poddanie się karze.

dowody: wyjaśnienia oskarżonego 6-7,15-16 i 17-20 w zbiorze E

Podczas przesłuchania przed sądem oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień, jak również nie podtrzymał wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 79v

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem były one nieprzekonujące, nie zostały poparte wiarygodnym materiałem dowodowym oraz nie wytrzymują konfrontacji z zeznaniami świadków K. S. (1), M. S., B. R. i K. S. (2) oraz dowodami w postaci umów pożyczek lombardowych, które oskarżony zawarł z pracownikami lombardów. Natomiast w świetle dowodów zgromadzonych w sprawie, to wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym okazały się przekonujące i dlatego tylko w tych częściach wyjaśnienia oskarżonego sąd uwzględnił przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadków K. S. (1), M. S. i K. S. (2), albowiem były one przekonujące, logiczne oraz wzajemnie zbieżne. Świadkowie ci w sposób rzeczowy przedstawili okoliczności, w jakich doszło do ujawnienia kradzieży.

Tak samo Sąd ocenił zeznania świadka B. R., bowiem są spójne, logiczne i rzetelne. Co prawda świadek przybyła do swojego mieszkania już po kradzieży przez oskarżonego telewizora, jednakże ujawniła również zaginięcie z mieszkania, którego jest właścicielką, trzech złotych pierścionków. Nadto nie budzi wątpliwości Sądu, że świadek ten scharakteryzował w sposób zbieżny przedmioty zatrzymane w lombardzie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: S. L., P. Z., P. G. (2) i Ł. G. (2), bowiem są logiczne i spójne. Świadkowie ci, będący pracownikami lombardów, w których oskarżony zastawił skradzione przedmioty, w sposób rzetelny i bezstronny podali okoliczności w jakich popełniono na szkodę właściciela lombardów, tj. (...) Spółki Cywilnej we W., przestępstwo i jaką z tego tytułu spółka poniosła szkodę. Świadkowie potwierdzili, iż tożsamość oskarżonego została w chwili zawierania umowy lombardowej ustalona w oparciu o jego dowód osobisty.

Sąd pominął zeznania C. B. albowiem nie wniosły nic istotnego do sprawy.

Za wiarygodne zaś należało uznać w szczególności dowody zgromadzone w toku postępowania w postaci dołączonych do akt sprawy dokumentów, które przy ustalaniu stanu faktycznego miały zasadnicze znaczenie. Za szczególnie istotne Sąd uznał dowody w postaci tzw. umów lombardowych, które w sposób jednoznaczny wskazują na oskarżonego, jako osobę, która w lombardzie zastawiła rzeczy tożsame z tymi skradzionymi z mieszkania przy ul. (...) w G..

Sąd uznał pozostałe dowody z dokumentów w postaci protokołów i dokumentacji fotograficznej za wiarygodne. Sporządzone zostały przez osoby do tego uprawnione, w sposób fachowy, nie były kwestionowane przez strony, co pozwoliło na uznanie ich pełnej wartości dowodowej.

Wszystkie wyżej wskazane dowody w postaci zeznań świadków, jak i wnioski płynące z dołączonych do akt dokumentów są jednoznaczne, zaś łącznie tworzą logiczny i zwarty przebieg wydarzeń zbieżny z tym ustalonym przez Sąd.

W oparciu o analizę i ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż wina oskarżonego co do popełnienia obu zarzucanych mu czynów została udowodniona w sposób niewątpliwy.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnia, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Oskarżony naruszył ten przepis, bowiem:

- w okresie od 22 do 25 lipca 2015 roku w G. przy ul. (...), przebywając w mieszkaniu numer (...), działając w krótkich odstępach czasu i wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia trzech pierścionków wykonanych ze złota o łącznej wartości 500 zł na szkodę B. R. (punkt I. aktu oskarżenia),
- w dniu 27 lipca 2015 roku w godzinach 11:00 – 18:00 w G. przy ul. (...), przebywając w mieszkaniu numer (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telewizora marki P. (...) cali (...) wraz z pilotem o wartości 800 zł na szkodę B. R. (punkt IV. aktu oskarżenia).

Czyny te zostały popełnione z wykorzystaniem takiej samej sposobności w odstępie kilkudniowym, a przy tym żaden czyn nie został poprzedzony wyrokiem za czyn wcześniejszy. Sąd uznał zatem, stanowią one ciąg przestępstw (art. 91 § 1 k. k.)

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. popełnia kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Oskarżony naruszył ten przepis, bowiem:

- w dniu 22 lipca 2015 roku w G. w lombardzie przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pracownika lombardu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 165 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika lombardu co do pochodzenia zastawionego pierścionka wykonanego ze złota o wadze 2,43 g, który nie stanowił jego własności, gdyż pochodził z kradzieży, czym działał na szkodę (...) Spółka Cywilna we W.,
- w dniu 25 lipca 2015 roku w G. w lombardzie przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pracownika lombardu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 180 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika lombardu co do pochodzenia zastawionych dwóch pierścionków wykonanych ze złota o wadze 1,00 g i 1,59 g, które nie stanowiły jego własności, gdyż pochodziły z kradzieży, czym działał na szkodę (...) Spółka Cywilna we W.,
- w dniu 27 lipca 2015 roku w G. w lombardzie przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził pracownika lombardu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 370 zł w ten sposób, że wprowadził w błąd pracownika lombardu co do pochodzenia zastawionego telewizora marki P. (...) cali (...) wraz z pilotem, który nie stanowił jego własności, gdyż pochodził z kradzieży, czym działał na szkodę (...) Spółka Cywilna we W..

Podobnie jak czyny z art. 278 § 1 k.k. i te czyny zostały popełnione z wykorzystaniem takiej samej sposobności w odstępie kilkudniowym, a przy tym żaden czyn nie został poprzedzony wyrokiem za czyn wcześniejszy. Sąd uznał zatem, stanowią one ciąg przestępstw (art. 91 § 1 k. k.).

Za popełnione przestępstwa Sąd wymierzył oskarżonemu następujące kary:

- za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 278 § 1 k.k. na podstawie tegoż przepisu w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- za czyny z art. art. 286 § 1 k.k. na podstawie tegoż przepisu w zw. z art. 91 § 1 k.k. roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego karę łączną biorąc za podstawę powyższe kary pozbawienia wolności i wymierzył oskarżonemu M. W. karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu orzeczone kary jednostkowe i kara łączna są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości czynów i zawinienia sprawy.

Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego, działanie z niskich pobudek, ukierunkowane wyłącznie na uzyskanie korzyści majątkowej. Okoliczność ta wskazywała, że oskarżony dla zysku gotowy jest dopuścić się przestępstwa, nie bacząc na jakiegokolwiek normy prawne i społeczne. Ta bezrefleksyjność i zachłanność oskarżonego z całą pewnością zasługiwały na karę. Oskarżony w sposób sprytny i cyniczny wykorzystywał każdą nadarżającą się okazję do zdobycia korzyści majątkowej, co uznać należało za bardzo roszczeniową postawę oskarżonego, bezwzględnie dążącą do powiększenia swojego majątku.

Jako okoliczności łagodzące Sąd wziął pod uwagę wartość skradzionego mienia i wysokość wyrządzonej szkody oraz fakt, że pokrzywdzona B. R. odzyskała skradzione rzeczy.

Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę również cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara powinna osiągnąć wobec oskarżonego. Wymierzając mu karę Sąd dążył bowiem do wzbudzenia w oskarżonym przekonania, że negatywne skutki popełniania przestępstw przekraczają płynące z tego korzyści. W ocenie Sądu, jedynie kara w powyższej postaci może sprawić, że w przyszłości oskarżony będzie już przestrzegał obowiązującego porządku prawnego i nie naruszy go więcej. Wymierzona kara czyni również zadość wymaganiom prewencji ogólnej, albowiem dąży do wzbudzenia u osób należących do najbliższego otoczenia oskarżonego przekonania, iż brak poszanowania

dla obowiązującego prawa rodzi szereg niekorzystnych konsekwencji, a sprawca musi ponieść surowe tego skutki, wynikające z obowiązującego porządku prawnego.

W punkcie 4. sentencji wyroku na poczet orzeczonej wobec M. W.. kary pozbawienia wolności zaliczono okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania). Orzeczenie to miało charakter obligatoryjny.

Na mocy art. 46 § 1 k.k. sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) Spółki Cywilnej we W. kwoty 715 zł, odpowiadającej wysokości ustalonej szkody. Oskarżony wyrządził swoim zachowaniem szkodę po stronie pokrzywdzonego, której dotychczas nie wyrównał, i dlatego w ocenie sądu zasadnym jest zobowiązanie oskarżonego do jej naprawienia, co dodatkowo wzmocni cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonego, powstrzymując go w przyszłości od popełnienia tego rodzaju przestępstw.

W punkcie 6 sentencji wyroku zasądzono od Skarbu Państwa, na rzecz obrońcy oskarżonego wynagrodzenie tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Przyznana kwota jest adekwatna do nakładu pracy obrońcy i mieści się w granicach określonych w rozporządzeniu przywołanym w tej części orzeczenia.

Nadto na zasadzie art. 624 kpk – z uwagi na orzeczoną wobec oskarżonego karę bezwzględną pozbawienia wolności oraz brak możliwości wykonywania przez niego w tym okresie pracy zarobkowej, a zatem i pokrycia kosztów postępowania Sąd zwolnił oskarżonego od ich ponoszenia, obciążając nimi Skarb Państwa.